

32. szám.
Augusztus 5. 1876.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvárúsnál. **Kiadó-hivatal:** Pest barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nompareille sor 10 kr.

XXVIII. kötet.

TALLÉROSY ZEBULON LEVELE

Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

SIETEK kijelentenyi, hogy vagyom ellene mindenfile occupationak annexiomak és Törökország mindennéven nevezendő felosztattatasanak, mert latok aztat, hogy nagy kár származza magát vilagra mig ebül.

Merd teszem aztat: Mink annectalyunk Bosniát, Szerbia annectalyon O Szerbiat, Montenegro annectalyon Hercegovinyát, muszka annectalyon I. Karolu Romanoff számára Bulgariat, fenyé oláh annectalyon Dobrudsat, girig Giorgios annectalyon Epirust meg Thessaliat, anglius annectaljon Konstantinápolyt, hát akkor ha mindez így megtörténye, anyi mintha 100 ezer miliom frtot zablakon kihajitotunk volna; minden ember megkárosogya legalább is 10 frtig. Én magam is úszok anniyval; ki megfizetye aztat.

Merd hat így vagyom dolog. Fránya nimet csinyalta szip tarka mapakat Törökországrú,

Szerbországrú, Tótzországrú stb. akit muszaj vót megvenyi minden lileknek, merd különben zördög se nem értet vóna zújságokat. In izs megvetem 10 darabot zanyuknag meg nyócz kisászunkaknag. [vanak mind igen nagy raczpártik (rosz parthit ne tesen olvasnyi) is nagy elensigek fránya haremezs töröknek.] — nekemnek nem izs jutota belule; merd minyajanak kel egy, különben adig rangatnag egymazs kezibü, mig 10 daraba szakagya.

Ük azon mozstand jó megtanulnak gyeografiat, megmutatyak hun fekügye, vagyizs hun szalagya Szerbia, hun Montenegro, melik a határszile Oláhországnag mifele földet hiják Bozsnianyánag, tudnag megmondanyi mi fan terem az a Hercegovinya, merre van aza hires Klek (mindig elpirulják mikor erről van szó) stb. stb.

Had mozsd mar Tekintedezs barátom uram. hany családapa van vilagon kinek kilencz kisaszunkaja izs csag egy felesige van? Bizom

sog van! mongya Tekintedezs barátom uram. Izs ezek minyajan megvetek franya nimettül mapat, is azoknak kisaszunkai is felesigei minyajan tanulgatyak azon gyeografját.

Had mar mozsd kirem alasan, oszlat-tattassik fel aza Törökország, adattattassik oda Oláhországnak Dobruđa, Szerbországnak Ó-Szerbia, Montenyegronak Herczegovinya, nekunknak Bosznia. Giorgiosnak Epirus és Thessalia, muszkanak Bulgária, Macedonia (omen mar az izs, hogy hiják muszkák császárját Sándornak) angliusnak Konstantinápoly akor in 10 darab mapaval, mi kostalta nekem tiz jó bankot, alaja gyúthatok kölezs kásának, mert arul mar többet nem megtanul-

hatyak kisaszunkak meg anyuk új gyeografjai positiokat, sőt mi több edigi tanusaguk izs kárba veszte.

Is így járja új gyeografiai alapottal mind-azok családapák, kiknek 10 kisaszunkaji is csak egy felesigei vannak. — Felszamithatatlan kár, mi ebül százmazza. Indítványozok inkább, tegyünk le felit 10 frtnak is küldjük el »beteg embernek« vegye rajta magának orvosságot. Így csak felinyi lesz karosodasunk. In le izs teszek az 5 frtot mingyár, is elküldöm, ha adig le nem foglalyak ithon — adoexecutioba.

Maradom Tekintedezs barátom uramnak alazatos filig vagy egiszen megkarosulandó szolgálja.

J. Z.

Alkalmi költemény.

Szavalja Milán

a veliki-izvori examenen.

JAJ a hátam! jaj a hátam oda van!
Szomszéd bácsi porozgatja csüfosan.
Átkozott a tóban ázott vesszeje,
Melylyel rajtam annyi marsot elvere...

Mért is biztat Görsei bátyánk oda át??
És melleje minek ígér koronát!...
Álmaimban csábítólag néze rám,
Csábjaikat már sehogysem állhatam.

Átgortam a Timókon, s elesém,
Hogy elrepedt nadrágom is ülepén
Nem elég ez! szomszéd bácsi rajta kap,
S itt kezdődik az igazi hadd el hadd:

Nesze! — mondá — nesze másik, harmadik,
S Paracsinig tudja Isten hányodik.
Hjába sirtam, és inaltam, megrakott.
Megrakott, hogy minden csontom ropogott.

Görseibátya néző volt a lakzínál.
Búsán nézte, szomszéd bácsi mit csinál.
Síró szeme rubelekkel tele meg,
És megosztva szenvedésem, — könyezett.

Ő, csak ő nem könyörüle egyedül,
Három a táncz! — mond és egyre hegedül,
Hegedül a kacszamajkám közepén
Fájdalom! hogy abba belebujtam én.

Már bajosan heverem ki ezt a bajt...
A vett kölesönt hogy adom én vissza majd?...
Csak most érzem hányadán van a dolog?
Végét várjam? vagy mit tenni lenne jobb?

No hát jöjjön szomszéd bácsi szaporán,
Fogadom nem nézek által a szítán!
Megugratni nem hívok én senkit át;
Megugrom én, azt a rézarkangyalát!

(Enek a versnek a vége rossz, — de hisz a Milán háborujának se lesz jó vége.)

Sudribunkó.

Német hasonszenvedély.

— A német hasonszenvi orvosok ez évi nagygyűlése Budapesten lesz. Kovács József tanár sajnálja, hogy ő nem kínai császár, a homöopathák meg nem mandarinok, hogy bambusznáddal a hasukra verethetne, így lennének igazán hasonszenviek.

Ozman pasa magyar volta.

Prókátor. Az az Ozman pasa, a ki elesett a harczban, magyar ember volt!

Fiskelesz. Nekem mondd? — hiszen igen jól ismerem, Farkas Béninek hitták;

Prókátor. Ahá, az a kollegád, a ki nem régiben a torontáli országutakon gyakorolta az ügyvédi mesterséget?

HONVÉD-EMLEKEIMBŐL.

(Megjelent a „Főv. Lap” múlt vasárnapi számában.)

ISTENEM, istenem,
Mikor huszár voltam,
Honvédhuszár voltam,
Fiatal koromban.
Beh nagyon is tetszett
Az az élet nékem,
So se lesz többé oly
Kedves mesterségem.

Nyergünkön tarisznya,
Szalonna volt abban;
Nem ettünk egyebet
Két hétig se, gyak ran.

Hóban, sárban jártunk,
Szekér alatt háltunk,
Mégis ritka vendég
Volt a rosz kedv nálunk.

Hát még a táborban,
Ott volt ám az élet!
Lobogó örtüznél
Mondtunk szép regéket.
Damjanics Szolnoknál
Mit csinált, hogy harcolt . . .
Csupa mesé, rege,
Mégis mind igaz volt.

S forgó kulacs mellett
Harsogó dal zengett,
Óreg őrmesternek
Csitítani kellett:
>Ugyan az istenre,
Fogjátok be szátok,
Nincs egy becsületes,
Nyugodt éjszakátok.<

Hajnaltól egyszerre
Csak az ágyú dörgött,
Lóra pattantunk mind,
A kengyelcsor csörgött.
Villogott a kard s szem . . .
Régi emlék, régi —

Oh de nagyon boldog,
Ki hazáját védi.

Tóth Kálmán.

BORKORCSOLYÁK.

Huszka bácsi jeles mondásairól egész Békés vármegyében előnyösen ismert gyulai szabómester. Egy paraszt legényt, ki nadrágcsináltatási szándékkal ment hozzá, utasított, hogy vegyen két rőf posztót, hozza el, aztán vásárnapra készen lesz a nadrág. Erősen a lelkére kötötte azonban, hogy olyan posztót vegyen, a mely már be van avatva, mert különben összemegy.

Huszka bácsi hamarosan túladott a posztón s midőn vásárnap eljött a legény, hogy az új nadrágot elvigye, rátámadt:

— Látod bolond! Nem megmondtam, hogy beavatott posztót végy? A mit hoztál nincs beavatva, összement az egész. Hogy csinálsz most már belőle nadrágot? Eredj! szidd össze a boltost a mért rászedett.

El is ment szegény nagy búsan s megint visszajött, de most már ő ragadta meg az offensívát:

— Majszter uram! Hogy mehetett már össze az a posztó egészen? Hisz' a boltos azt állítja, hogy hogy ha egy egész véget beoltanak, akkor meggye össze legfőlebb két rőf!

— Jaj, te szerencsétlen! vágta ki magát H. bácsi — hiszen épen azt az összement két rőf posztót adták neked.

Huszka bácsi daczára annak, hogy soha újságot nem olvas, mégis pontos tudomással bír az ipar haladásáról.

Egy ki vagyok — mi vagyok fajta nagyszájú fiatal emberre terítette egyszer a vizes lepedőt a következő elmefuttatással:

Soha sem mondhatja valaki azt, hogy nálánál nincs okosabb ember. Lám! a híres francziák egy olyan vékony varrottút csináltak, hogy csak nagyító üvegen lehet látni. Dicselkedtek vele, elküldték az anglusokhoz. Ilyet csináljatok, ha tudtok! Az angolok aztán kifúrták azt a vékony tűt pipaszárnak s vizsaküldték a francziáknak: Gyujtsatok rá! — Azért sohasem mondhatja valaki azt, hogy nálánál nincs okosabb ember.

Gyulán egy kereskedő boltjában a következő rigmusos intéz olvasható:

Kész pénzért: szabott ár.

Hitelbe: nincs vásár.

Vigyázz Kalmár!

Ugyanezen boltba ünnepnapokon mikor a bolt be van zárva, a kapu alatt lehet bemenni, a mely intézkedésről értesülve van ugyan az egész város, a kereskedő mindazonáltal czélszerűnek találta a bezárt boltajtóra ezen figyelmeztetést alkalmazni:

Ünnep és vásárnap, he!

Fordulj az ajtón be.

Tanulja a gyerek a »világ- és földismeret«-ből, hogy »Ausztrália lakosságának egy részét teszik a négererekhez hasonló pápuák.« Ezt ő így mondta fel: »Ausztrália lakosságának egy részét teszik a — fekete pápák«.

Aradmegyéről tanulja a gyermek, hogy Ménes bora vetekedik a tokaji borral. Ezt meg így süttötte ki:

Ménes bora veszekedik a tokaji borral.

M... meglehetősen önhitt fiatal tanár nevezetes volt arról, hogy szerette a legtöbbet használni ott is, hol egy személyről volt a szó. — Egyszer egy különben élénk eszű, de a számtanban igen otthonos tanuló izzad a táblánál, a feladott algebrai problémát azonban sehogy sem tudta megfejteni. M... türelmét veszítve, mondja:

— Látom *öcsém*, hogy *szamarak* vagyunk.

— Akkor jó, legalább nem vagyok magam, — válaszol a siheder.

D... városában B... segédlelkész igen tüzesen beszélt a világ romlottsága ellen s egyenesen hallgatóihoz fordulva, így folytatja a beszédet:

— Ha jobb utra nem tértek, ti is mindnyájan a poklokra fogtok dobatni, én pedig hogy fogok számolni az ur előtt, ha majd számon kéri juhait tőlem?

Ekkor egy szürös atyafi, ki tenyerébe támasztott állal buzgón figyelt a beszédre, a lelkeikért aggodó káplánon segíteni akarván, fölkiált:

— Mondd meg *öcsém*, hogy te csak bojtár voltál.

Az athleták utja.

(A clubban elmeséli egy negyedvér.)

... Mikor Hatvan előtt a koromsötét éjszakában, lámpával a kezükben nyilsebesen távgyalogoltak, ez egy fogas komondornak szeget ütött a fejébe, s rárohant a Lábahős nro 1-re; daczára hogy a kutya ugrott, mégis nem az elsőt, hanem a másodiknak a harmadik lábnyomát harapta meg, pedig a II-ik Lábahős négy lépésnivel volt hátrább amannál! Az ebre rálöttek. Jött a csösz a kutya ura s fejszével akarta agyon vágni őket; hasztalan fáradság! Mire a fejszével lesujtott, hőseink már husz lépésnyi távolban parirozták az ütést.

Hatvanon túl a nro 1 roppantul elálmosodott Ledölt a fübe s mikor rövid pihenés után fölébredt, utat tévesztve vissza ment Hatvanba. Ott felvilágosították, mire ő oly lelkesedéssel indult előre, hogy az országut mellett a bokorban meghuzódott nyulak bámulatukban a fejüket csóválták. Nro. 1 ekkor elfeledte a szerszámain; a hatvani eljárásban találta meg a lehevert füben; az a mendemonda, hogy a sapka, pálcza és rumos üveg mellett még egy női ezüst fülbevaló is lett volna, nem igaz.

Az igaz, hogy az ut közepe táján már elfáradtak. Úgy segítettek magukon, hogy míg az egyik lábukkal mentek, a másikat a vállakra véve nyugtatták. A horti asszonyok keresztet vetettek magukra, mikor ezt látták.

És így tovább Parádig.

Orientalia.

Mindig volt osztrák katonai orvos, felhívja kollegait, hogy menjenek a szerbek sebeit kötözni.

Több lap megbotránkozott ezen, mondván, hogy ez ellérkezik a semlegességgel. Pedig dehogy, a Memdy meg a kollegái nem csak a szerbek sebeit kötözik be, hanem az elfogott törökök füleit és orrait is felragasztják.

— Milán fejedelem a fizetési maratoriumot hosszabbítja meg, Abdul Kérim pedig a hadműveleti moratoriumot; ennek folytán Salamon Ferencz Budapest monográfiáját megírni újabb tíz évi moratoriumot ad magának.

Milán a főhadiszállást áthelyezte Deligrádba, (még nem Belegrádba) A deli herczeg főhadiszállása csakugyan legjobb helyen van a czentrumban, t. i. a saját országában.)

Szerb trombita.

Ics és Vics.

VOLT egy ember, nagy bajuszu —
 Úgy hívták, hogy: Miletics, —
 Sokat zavarta a vizet,
 Míg azt mondák, hogy: nye-krics!
 Egy személyben muszka, szerb és tót,
 S mind e mellett nagy szerencse vadász volt, —
 És lássatok nem hiába:
 Becseppent a »Fortunába«.
 — Így járta meg a szegény Ics
 Már tudniillik Miletics.

Volt egy ember hős hadvezér,
 Nevén: Stratimirovics,
 Fel akart falni bennünket,
 De azt mondák: »Olyan nincs«!
 Osztrák-magyar zsirtól törle a száját,
 S háladijul elárulta hazáját.
 Azaz hogy csak úgy akarta,
 (Mert sokat akart a szarka,
 Sza! De nem birta a farka)
 — Így járta meg a szegény Vics,
 A dicső Stratimirovics.

Van nekem egy jó barátom,
 Úgy hívják, hogy: Gerevics,
 Talpig magyar, — egy hibája:
 Hogy a neve szintén Vics.
 — Kérlek édes jó barátom tégedet:
 Változtasd át Gerőfire nevedet,
 (Lám üldözi a fátum a Viceket.)
 Ne hogy te is úgy mutyiba
 Belekerülj a dutyiba,
 S kiki nevensen markába:
 »Három dudás egy csárdába.«

O. M.

ZENTÁRÓL.

— Mért nem lép fel gróf Lónyai Zentán?
 — Azt mondják azért, mert a szélbal ajánlotta.
 — Korántsem; — nem akar a zárszámadási
 bízottsággal egy akolban lenni.

Mot d'ordre:

»Nem kell nekünk sem a jámbor majoros, sem
 a hűtelen sáfár«.

AN ANTHEM OF ALB BOSHNIJA.

A—ssy. No edes lovam, melled fogiam segitségül ezt a párát, hogy kirántson a sárból. Most már húzhatod ezt is.

Azok a szép kilátások,

a melyeket Gorosakoff mutogat a délrácoknak.

HŐS ÁGAI.

(Hűségesen talált arczképei mindazon marienbadi betegeknek, kiket a félelem nélküli lovag közelebb duellumra hitt ki egyben és különkülön.)

A nők emāncipációjához.

Duna-Földvártn egy női casino felállítása tervezetik; különösen egy szellemdús hölgy iparkodik ez eszmének minél több proselitát szerezni nők és férfiak között. Egy társaságban egy férfi ellenszenvének következő módon adott kifejezést:

— Az én feleségem ne menjen kaszinóba, hanem otthon üljön és *foltozzon nadrágokat!*

»Erre a fentemlitett úrhölgy:

»— Valóban uram. Szerencse a nőkre nézve, hogy *nem minden férfinak vannak rongyos nadrágjai!* — — —

T. megyében él egy delnő kit az egész vidéken »Szép molnárnő« név alatt ismernek. »Molnárnőnek« nevezik, mert férje molnár volt, de hogy mi oknál fogva czimezik »szépnek,« azt még nem tudjuk. Többször vannak nála összejövetelek melyeken a meghívottak jól mulatnak. Eredeti csak a meghívók fogalmazása: a czédulán t. i. ezen szavak olvashatók: A hölgyek kötnek és varrnak, a férfiak *kolte-*

ményeket csinálnak!« Tehát, a szép molnárnő a költészetet párhuzamba teszi a kötéssel és varrással. Petőfi, Vörösmarty, Kisfaludy és ti többi nagyköltők bocsássátok meg, a mért kékharisnyába húznak!

MELEGIBEN.

MELEG napok járnak,
Czudar meleg napok...
Biz' isten, ha így tart
Utóbb elolvadok.

Ugy se sok a zsirom,
Kiolvadjon az is?
Oda jussak, hova
A jó Abdul-Aziz?!

E forráság ellen
Az lesz a legjobb mód:
Szabadalmazni kell
Mindannyyi naplopót!

A vén káplán.

(Parodia Tompa »Phoenix«-ére.)

SOK nyomort, küzdelmet megérvén
Egy roskadt paplak gyász vidékén,
Megunta már a vén káplán
Az életet,
Megunta mert megvéhnedett.

Mint vig diák járt hébe hóba.
Sok jó zsiros legatióba,
S most tárczája rejtekiben
Banknótákat
Ritkaságként sem találhat.

Ül könyve mellett, hosszuszárú
Pipája ég; és a sok számú
Évek felett elmélázva
Nagyot sohajt,
Hogy a tractus reá se hajt.

Palástja mint lúd törött szárnya
Sötéten hull lomha sarkába,
A palástot csak proforma
Czipelgeti,
Parochia kell már neki.

Ablakából egykor kinézve,
Néhány szűrös embert vesz észre;
Egy titkos öszlön szállja meg,
S kíváncsian
Az érkezők elé rohan.

A chartát tőlök elragadván,
Szeme örömtől szikrákat hány,
S magánkívül ugrándozván
Dől a székre, —
Azt hiszik már: vége vége!

De egy pár percnek elteltével
Poros könyveit rugja széjjel,
Megrázkodik, s ki életének
Volt alkonyán:
Ifju pappá lesz szaporán.

Mint vig diák, oly fürgé módra
Jár ismét, alig hajt a szóra.
Lányosházak üdvözik őt
Az új papot,
Üdvözik mert megifjodott.

Tárcája ürjét jó előre
Banknótákkal látja megtöltve,
Jól számít és megmegpihen
Egy kis hetyke
Leányon a tekintete.

Palástja mint a holló szárnya
Leng a szellő fuvallatára,
A palástot nem proforma
Czipelgeti,
Parochiája van neki.

Megvéhnedt a magány ölébe,
De megifjítja felesége,
És körötte — elmulva a
Sötét napok —
Uj ivadék játszik s gagyog.

Maros-vásárhelyi egyh. megyei gyűlés.

(Borzasztó égi és földi jelenések; csodák.)

— **Vas Tamás** ref. pap. (A terem setétül, kénkö villan; Krisztus k a m a r á o b s k u r á b a n megjelen, sántálnak bukának.) Én sok bándi halat ettem, innen talentumom; (Jézus oda les; óriási kórásszal dicsfénykörzetten feltűnik.) van eszem, de nincs tudományom; tehát buktassuk meg Tolnait, (Níbehó: bávány 3 (ló, kutya, disznó) fejjel ordít. Bálám kötőféket dob szónok fejébe.)

— **Bodolla János**: A lovagiasság növel szemben (Száz középkori lovag a légben szabályt ránt.) illusio bolondság: (Férvencz-rendi barátok lépnek a lovagok helyébe) a nő is megtámadható. (Kard csattogás távolban; közelben papi röhögés.) A férfit nem tűröm a nő miatt és megfordítva. (Az igazság aszsonya előjúl, Eisenberger aranyos szelleme körüllejt; az epefolyam hullámmzik szónok kéjelegre úszik benne.)

— **Lázár Ádám** (Sötét suholy csap le; csőrében interpellatiót tart; kaimai magyar »corpus juris« kötetben a Marat-k arcképesarmokát szorítják; fekete tollain olvasható: m i s e r a p l e b s.) Én nem szőlök; ott van talizmánom. (Kuvik! Kuvik! Kuvik!)

— **Szöllősy Samú**: (Kuhafoszlanások rémesen szállonganak a légben; 20 millió angolú rajzolódik a falra.) Mesterségemet elhagytam a nevetem letudom írni: egyházi képviselő vagyok; (Az angolútk cigánytűkké alakúlnak.) parancsolok papnak, harangozónak! (A villám tüzes vasaló alakban lecsap egy árkára; K e r e k e s S á m u e l a cadaverben pegázusára ismer.)

— **Tolnai Lajos**: (Vakító fény özönl el a termet; meg-rázkodik a föld; dörgés, villámlás között Lucifer elragadja Szöllősy-Vas-Bodolla-Lázárt. A muzsák zengő dala csendül.) Ammen!

JSZTRIKUCZ ÉS NASZALMICSESZKUL.

Isztr. Mégis van valami abban az angol-rácz rokonszenyben

Nasz. Az ám! Lám még a szerbek-konstantinápolyi küldötte is ánglus

Isztr. Hogy hogy? Ez a Magazinovics ánglus volna?

Nasz. Természetes. Az az ur tulajdonképen így írja nevét: Mac Asinovics.

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Egy szabólegény levele Párisból.

Páris, JUILLES Dix-sept 1876.

Mon cher Oncle!

SZERETETT bátyám dudosítom, hogy még mindig Párisban töltöm napjaimat, sok féle viszontagságok közt, csak az a egy vigasztalja szomorú keblemet, hogy oly sok küzdés után mégis Párisba a világ első városában szabni tanulhattam, és mostan nem tudom, de valami úgy huzza qui mon coeur a compagne, meguntam már én e zajangó életet s világi fényt, mely nem egyéb mint esupa csalódás.

Oh Mon cher Oncle vous avez heureux a petit village, mert tranquille et nem zavarja meg annyira nyugodó óráját le chagrin et couteux. — je suis un malcontent garçon toujours pour toujours, mais pourquoi je la connais le monde et une femme une méchante femme qui toujours avec couteux szúrja mon coeur.

Továbbá ismét magyarra fordítom, mer előbbeni par sor nem egyéb mint egy ábránd, mostan nyoltz nap óta nem dolgozom tehát tizenégy napra készen vagyok a szabósággal, azután alkalmasin vagy egy holnapra befogom fáratt két esikómat 300 száz mérföld vissza utazására. Kérem batyám, hogy irason egy par sort, nagyobb örömet fog szerezni, mer megnyugodok, hogy nem teheti és legalább dudosított.

Maradok tisztelettel a sirig.

Menko.)*

Sírfelirat a lepsényi temetőben.

Hölgynek.

Wittmann Kláranak.

Meghalt 1826 Nov. 29-én.

Hült Tetemeit.

D Sirba Temeti.

Néhai Férye.

Hoffmann András.

1828 Nov. 29-én.

Levél czim

Tisztelem — Kis Kúnszent, miklósi, Úrakat, — Csizmadia Károly Kelt Bács-Bódróg Vár Megyébe Baratska, Hélységbe Jénárd József, Házából. Szolgáltatik, — 1876-dik évr július 14-dikén.

*) A comicum az a dologban, hogy nagybátya kihez a levél íródott egészen közönséges parasztgazda, s francia szót életében se hallott.

Műfordítás.

(„Lucia“ operából, magyar versből német prózába fordítva.)

Magyarul:

Te, ki szellem szárnyaiddal
Jobb világ felé sietsz már,
Állj meg! állj meg! drága angyal ah!
Hived is veled veled siet.
'S bár e földön a kajánok
Egymástól elválasztanak:
Fenn a menynek csarnokában ah!
Örökre összeköttetünk.

Német fordítása:

Du wer schon mit deinen geistlichen Flügelu
Gegen einen besseren Licht eilst,
Steh' doch, steh' doch lieber Engel ah!
Dein treuer geht auch mit dir mit dir.
Und obwohl uns die verfluchten
Hier auf der Erde trennten ah!
Oben im Salon des Himmels
Werden wir auf ewig zusammen gebunden!

Vasuti magaryelv forgalom.

(Hiteles másolat egy menetjegyről.)

Grossvardein-Esseger Strecke der Alföld Fiumaner Eisenbahn.

Anweisung Nro. 498

auf eine Fahrkarte zum ermässigten Preise. An N. N. szivatyu kezelő leánya kann eine Karte zur Fahrt von Csabáról nach Vásárhelyig und zurück für 1. Platz der 3 Classe gegen Bezahlung erfolgt werden. Szeged 1876 am junius 20-án

A forgalmi főnök
N. N.

Fahrkarte ausgefolgt. Nr.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— E-y. Kiszolgáltattuk. — S-ó. Megtörjük a neutralitást, bár az intervencióért nyakunkra zúlnak szomszédaink. — N.-Abony. G. Gy. Érdekes közlemény. Némi fölösleg lecsontkázással adjuk. — O. E. Kezd elsülni, de a végén nem csattan — B. M. A két utolsó használható. —

Laptalajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státló utca 50-ik szám alatt.

Budapest 1876.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

A KIADÓHIVATALBA

Athenaeum-épület.

Budapest Barátoktere 7. szám

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLL K.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS JÓKAI MÓR LAPJAIRA.

A HON.

Politikai napilap, esti lappal, a legnagyobb alakban.

Esteli tárczájában a legkitünőbb, s az ujabban világhírűvé lett külföldi írók elbeszéléseit hozza.

Jövő évnegyedben veendi kezdetét benne Jókai Mór nagy regénye „EGY AZ ISTEN” czimmel.

A HON előfizetési ára:

havonként	2	frt.
évnegyedre	6	„
félévre	12	„

A magyar nép legkedveltebb humorisztikus lapja,

az

ÜSTÖKÖS.

JANKÓ JÁNOS genialis karrikaturáival.

Megjelen hetenként, ára:

évnegyedre	2	frt.
félévre	4	„

Az előfizetési pénz e négy lapra az **Athenaeumba** küldendő. Budapest, Barátok tere 7.

Az

ÉLETKÉPEK.

Szépirodalmi, művészi és társaséleti napilap.
képekkel.

Az Életképek nagy nyolczad réten jelenik meg, 8—10 oldalon, a legkitünőbb irodalmi erők közreműködésével. Az eddig megjelent számokban **Vámbéri, Dux, Pulszky, Télf, Jókai**, s mások munkái jelentek meg.

Jókai minden apróbb műveit az Életképekben közli.

Minden vasárnapi szám művészi kivitelű **képeket** hoz.

Előfizetési ára:

(juniustól szeptemberig)	6	frt — kr.
évnegyedre	4	„ 50 „
félévre	9	„ — „
egész évre	18	„ — „

Politikai néplap.

az

IGAZMONDÓ,

különösen szem előtt tartja a politikai értesítéseken felül a nép ismeretei terjesztését, s TÁRCZÁJÁBAN mindig sziv és elmeképző olvasmányokat hoz.

Előfizetési ára:

évnegyedre	1	frt 25 kr.
félévre	2	„ 50 „
egész évre	5	„ — „

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

Budapesten (barátok-tere, Athenaeum-épület) megjelent s általa minden hiteles könyvárusnál (Bécsben Goricheck, Stepfansplatz 6.) kapható:

A CLAUDIUSOK TÖRTÉNETE.

I. KÖTET.

TIBERIUS KORA.

Irtá

Ribáry Ferencz,
tanár.

Ára 1 frt 50 kr.

E mű gondos és beható tanulmányok gyümölcse. Szerző a római történet azon érdekes korszakát tárgyalja, midőn a köztársaság monarchiává változott, melyet véglegesen csak Tiberius alapított meg. Tiberius legközelebbi rokonainak hulláin át lép a trónra, s bár eleinte mérsékli gonosz indulatait, később egész vadágában kitör kegyetlen jelleme. Az alkotmányosság helyébe nyílt despotismus lép. A bami felségsértési vadak alapján ítéletnek halálra vagy száműzésre Róma legjelesb polgárai. Ármány és cselzővény kiirtják a császári család tagjait. Elhal a nemes Germanicus, galád ármány folytán, elítéltetnek neje a hősielkü Agrippina, fiai Nero és Drusus. Végre Tiberius körül ür támad, s caprai magányában aljas kéjelgéseit közt egyedül áll, miután rokonai és barátjai mind halva vannak; de őt is eléri a Nemesis boszuja, új kegyencze Macro, és Germanicus korcs fia Caligula, kit utódjául szemelt ki, 78 éves korában párnákkal fojtják meg, s így megszabadítják e szörnyetegtől az emberiséget. Szerző több tanulságos példában fölmutatja az államélet átalakulását a despotismus korában, va amint ennek átkos befolyását a közerkölcsiségre. Művét a közvélemény közönlényei eddig is dicsőréttel fogadták és mint beható tanulmányokon alapuló korrajzot, érdekes tárgyánál fogva és vonzó irányért a szakértők és a nagy közönség becses figyelmébe egyaránt ajánlhatjuk.

A TŰNDÉR-ÖV.

Regényes elbeszélés hét énekben.

Irtá BULLA JÁNOS.

Ára 80 kr.

E művel nem csak új nevet vezetünk be a magyar szép irodalomba, de új tárgyat, új zsánert, még nyelvet is újramennyiben a szerző a magyar népmesékre csak némileg támaszkodó alkotását a népies és a műnyelv közt közeget tartó majd szentimentális, majd humoros nyelven beszéli el, mindeütt figyelemmel arra, hogy a helyzetek festése a gyermekded tisztaság objektivitásával legylen olvashatóvá téve mindenkinek. Alapjában, cselekményben e mű teljesen eredeti, azon merész fordulatra alapítva, hogy a tündér, ha övét elveszti, földi leány lesz, e mozzanat következményeit fonja tovább, leírva a lány családását a földi világban, melyet nem ért az emberekben, kik nem híven tündéri voltát, boszorkánynak fogják, — s az ifjuban, kinek végtelen szerelme, mely pedig egyedül nyújthatott volna kárpótlást az elvesztett tündérországért, szemben az emberek előítéletével, meghül, s ki tétlenül engedi, hogy szeretett máglyára hurcolják. Innét azonban az elítélt megmenti egykori szerető tündértársa, ki a műben a boszuálló hatalmat képviseli, megindítva abban egy új fordulatot, mely rohamával aztán eleget tesz a költői igazságszolgáltatásnak. A mű ezen, leginkább elbeszélő hangon tartott része tragikusan végződik, a mennyiben maga a boszuálló is sújtva lesz az általa embertől ember ellen fordított harcz következményeiben.

Az aranyozott kor.

Amerikai regény 3 kötetben.

Irták

Twain Márk és Warner Károly Dudley.

Angolból fordította

Mudrony Pál.

Ára a 3 kötetnek 3 frt.

E regényben Twain és Warner, amerikai humoristikus írók, az északamerikai Egyesült Államok modern társadalmi életét igen élénken, érdekesen és tanúságosan írják le. A hirtelen meggazdagodási vágy, a szédelés és corruptio korszaka van itt feltüntetve regény alakban. Mindenféle eredeti jellemek szerepelnek abban, minőket nem alkothat költői fantasia, hanem csak a véteikben és erényeiben egyaránt nagy észak-amerikai köztársaság. Sokat tanulhatunk abból, különösen mi magyarok, mert nem csak magunk előtt látjuk az amerikai családi és politikai életet mindenféle alakzataiban, hanem főleg azért, mert társadalmi kinövésünk sokban hasonlítanak az amerikaiakhoz, habár köztársasági erényekben ma még nem igen hasonlíthatjuk össze Magyarországot Északamerikával.

A debreczeni lunátikus.

Elbeszélés egy kötetben.

Irtá JÓKAI MÓR.

Ára 80 kr.

Ama kedélyes, törilmetzett magyar zamatu elbeszélések egyike ez, melyekben Jókai leginkább van otthon, melyek megírásában a legerencessebbnek mondható s melyek neve nagyságát leginkább megállapították. A féltelt idő tipikus alakjainak, a melyek leírásában oly nagy mester, egész tömegével találkozunk itten, s ráismerünk bennök egy-egy rokon vonásra, mely atyánk, nagyatyánk alakjából még emlékünken maradt. Az egész művet az a jóízű humor lengi át, melynek a magyar írók műveiben hiába keressük mását. Költői kedélyből fakadó, a hamisítatlan magyar életből merített munka ez, melyet magyar ember nem olvashat valódi lelki gyönyörűség s a nélkül, hogy a költészet jótékony derűje őt is föl ne derítse.

Egy nagyvilági házasság.

Regény.

Irtá Feuillet Octáv.

Franziából U. ILONA.

Az »Egy szegény ifjú történetének« szerzője, kinek regényeit és színműveit a magyar olvasó-közönség is oly nagy érdekeltséggel fogadja, a »Revue des deux mondes« számára f. é. szeptember és october hónapjaiban új regényt irt, mely immár magyar fordításban is megjelent. Címe: »Egy nagyvilági házasság.« Érdekteljes, nagy hatású nemes mű. Párisban három hét alatt tíz kiadást ért. Egyes jeleneteit, a szellemes francia tárczairó, Wolf Albert, a regényirodalom legszebb jelenetei közé sorozza. Ilyen az a jelenet, midőn a férfiú, kit a regény hősnője szeret, az örvény szélén álló hölgyhez e sort írja: »ön holnap nagyon boldogtalan lesz!« — A nő felbredése, nemes küzdelme a legtalálóbb, leghatékonyabb rajz, a mely valaha regényíró tollából kikerült. A fordítás kitűnő. A díszesen kiállított mű ára csak 80 kr.